

21

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr.5802

Dosar nr.3110/2005

Sedința publică din 14 octombrie 2005

Completul compus din:

Margareta Teodorescu - Președinte
Ștefan Mateescu - Judecător
Cornel Iacob - Judecător

Magistrat asistent : Virginia Cojocaru
Procuror : Leontina Cișmașiu

: - :

S-a luat în examinare recursul declarat de Departamentul Național Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești împotriva deciziei penale nr.112 din 15 martie 2005 a Curții de Apel Ploiești, privind pe inculpata Nițulescu Gabriela.

S-a prezentat inculpata, asistată de avocat Pană Nicolae, apărător ales.

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Procurorul a solicitat admiterea recursului, astfel cum a fost formulat.

Apărătorul inculpatei arată că tot probatoriul administrat conține foarte multe inadvertențe. Din declarațiile existente rezultă nevinovăția inculpatei.

Inculpata cere respingerea recursului Parchetului, arătând că este nevinovată.

CURTEA

Asupra recursului de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr.276 din 2 iulie 2004 a Tribunalului Dâmbovița, în baza art.11 pct.2 lit.a, raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală a fost achitată inculpata **NIȚULESCU GABRIELA** (fiica

[REDACTAT] BI.D [REDACTAT]

Dâmbovița, domiciliată în [REDACTAT] jud.Dâmbovița, mamă a 2 copii minori, de cetățenie română, absolventă de studii superioare, fără antecedente penale) pentru infracțiunea de

trafic de influență, prevăzută de art.257 alin.1 Cod procedură penală, combinat cu art.1 lit.a și art.6 din Legea nr.78/2000.

Cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță, după analizarea în detaliu a declarațiilor inculpatei, a martorei denunțătoare Răvoianu Carmen Aurelia, a celorlalți martori audiați în cauză și a altor mijloace de probă, a considerat că, în cauză, nu s-a făcut dovada certă că inculpata Nițulescu Gabriela a pretins și primit suma de bani dată de Răvoianu Carmen Aurelia, în scopul de a determina un funcționar asupra căruia avea influență ori a lăsat să se creadă că avea influență, să facă sau să nu facă un act ce intra în atribuțiile sale de serviciu. Tribunalul a apreciat că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii deduse judecării și prevăzute de art.257 alin.1 Cod penal, cu referire la art.1 și 6 din Legea nr.78/2000 privitoare la latura obiectivă a acesteia, neexistând probe certe că inculpata ar fi pretins și primit vreo sumă de bani pentru a interveni pe lângă primarul orașului Moreni, în vederea definitivării denunțoarei, pe postul de inspector de specialitate la Biroul Resurse Umane din cadrul Primăriei Moreni.

S-a mai susținut că acest dubiu cu privire la existența infracțiunii pretins săvârșită de inculpată a stat și la baza emiterii Ordonanței nr.9/P din 24 septembrie 2002 prin care procurorul a dispus scoaterea sa de sub urmărire penală pentru această faptă, redeschiderea și reluarea urmăririi penale, făcându-se la 9 decembrie 2002, față de aceasta, pentru infracțiunea prevăzută de art.26 raportat la art.254 Cod penal, cu aplicarea art.1 lit.a din Legea nr.78/2000, pentru ambii dispunându-se soluții de netrimitere în judecată pentru aceste infracțiuni, prin rechizitoriul nr.9/P/2002 din 26 iunie 2003.

În esență, prima instanță a prezentat atât versiunea susținută de inculpată pe întreg parcursul procesului, în sensul că aceasta nu a cunoscut-o anterior angajării, pe denunțătoare, că nu s-a ocupat, prin natura atribuțiilor de serviciu, de organizarea concursului la care denunțătoarea a participat fără contracandidat și nu a exercitat vreo influență, în vederea favorizării sale, aceasta oferindu-se să o împrumute cu bani, cu ocazia solicitării de către inculpată a unei adeverințe de venituri în scopul obținerii unui împrumut bancar.

Inculpata a susținut că martora denunțătoare i-a dat cu titlu de împrumut suma de 400 USD la începutul lunii iulie 2001 și că în luna ianuarie 2002 i-a solicitat restituirea sumei de bani, aceasta relatându-i că are probleme la locul de muncă și dacă va fi ajutată să le rezolve, va pretinde că suma i-a fost remisă, pentru angajare, fiind în acest sens, și amenințată de aceasta. A mai arătat inculpata că a încercat să-i restituie suma de bani, însă a fost refuzată, ulterior la 2 februarie 2001, fiind anunțată telefonic de Răvoian Carmen Aurelia că va fi așteptată la Patiseria de pe str.Victoriei din Moreni, unde inculpata s-a deplasat însoțită de martora Dorobanțu Carmina și a remis suma de 400 USD,

ocazie cu care a menționat că-i restituie împrumutul, dar aceasta a replicat că sunt banii dați pentru angajare.

Prima instanță a mai reținut că versiunea inculpatei a fost confirmată de depozitiile martorilor Ciocoiu Mihaela, Tița Dragoș, Dorobanțu Cămina, Grigoraș Ana și Dobre Constantin Iulian, iar neimplicarea inculpatei în organizarea concursului pentru definitivarea pe post a martorei denunțătoare a rezultat din declarațiile martorilor Popescu Carmen, Timaru Ana Claudia și Băleanu Nicolae.

Pe de altă parte, prima instanță a mai arătat că, mărtorii Răvoianu Carmen Aurelia, denunțătoare, Șerban Ion Octavian și Răvoianu Cătălin Florin, fratele și, respectiv, soțul acesteia, fără a coincide în relatări, a declarat că inculpatul i-a pretins suma de 1000 DM și, apoi, a primit-o pentru angajarea și definitivarea lui Răvoianu Carmen în postul de inspector de specialitate la Biroul Resurse Umane din Primăria Moreni.

S-a precizat că, atunci când a denunțat fapta Răvoianu Carmen Aurelia a susținut că a fost angajată la 17 iulie 2000, pe o perioadă determinată iar ulterior, definitivată pe post contra sumei de 1000 DM dată inculpatei în luna februarie 2001, după care, mai târziu, aceasta și-a schimbat varianta prezentată, susținând că suma de bani i-a fost pretinsă doar pentru obținerea postului de inspector de specialitate gradul II, situație susținută și de ceilalți doi martori.

Aceasta a făcut mențiuni diferite, cu privire la dobândirea sumei de bani remisă inculpatei, declarând inițial că a împrumutat de la CAR 12.000.000 lei și de la fratele său 200 USD, că a remis inculpatei banii înainte de susținerea examenului stabilit pentru 6 februarie 2001, după care, în timpul cercetării judecătorești a spus că a remis banii după desfășurarea concursului, pentru ca apoi, să revină iar asupra depoziției, menționând că suma de 1000 DM a fost predată ulterior susținerii examinării.

S-a mai arătat că, depozitiile martorei denunțătoare și ale celorlalți doi martori nu se coroborează cu celelalte probe și nu pot fi confirmate de înregistrările audio ale convorbirilor pe bandă magnetică, întrucât acestea nu au fost efectuate în conformitate cu dispozițiile art.91¹ și următoarele din Codul de procedură penală.

S-a susținut că, aceste dispoziții legale prevăd obligativitatea întocmirii unui proces-verbal în care se menționează autorizația dată de procuror pentru efectuarea interceptării, numele persoanei care poartă convorbirea, dată și ora fiecărei convorbiri în parte, numărul de ordine al rolei și al casetei pe care se face imprimarea, iar convorbirile înregistrate trebuiau redată integral, în forma scrisă, atașate la procesul-verbal, cu certificarea pentru autenticitate de către organul de urmărire penală, certificare verificată și contrasemnată de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală. La procesul-verbal, se atașează caseta sau rola care conține înregistrarea convorbirii în original, sigilată cu sigiliul organului de urmărire penală.

Prima instanță a arătat că organele de urmărire penală au procedat contrar acestor dispoziții legale, că la dosar există trei procese-verbale cu același conținut, datate 13 iunie 2003, în care se consemnează că discuțiile dintre denunțătoare și inculpată au fost autorizate sub numărul 502 din 29 ianuarie 2002 și că după audierea casetelor, a fost confirmat faptul că acestea au conținutul redat în notele întocmite.

În aceste condiții, instanța de fond a încercat să efectueze o expertiză criminalistică, având ca obiect stabilirea conținutului casetelor folosite la înregistrarea acestor convorbiri ca urmare a contestării de către inculpată, probă cu care a fost de acord și procurorul, însă această expertiză nu a putut fi administrată, în lipsa echipamentului tehnic utilizat, la înregistrarea casetelor. I.P.J.Dâmbovița a comunicat că minirepotofonul aparținând agentului ce a instrumentat cauza nu mai există fizic, fiind pierdut, iar predarea aparatului aparținând denunțătoarei, cu care aceasta a făcut unele înregistrări, a fost refuzată de aceasta.

Apelul declarat de către fostul Parchet Național Anticorupție București, Serviciul Teritorial Ploiești, împotriva sentinței penale nr.276 din 2 iulie 2004 a Tribunalului Dâmbovița, privind pe inculpata Nițulescu Gabriela, domiciliată în Moreni, [REDACTED] jud.Dâmbovița, a fost respins, ca nefondat, de către Curtea de Apel Ploiești, prin decizia nr.112 din 15 martie 2005 a Secției Penale.

Împotriva acestei din urmă decizii, în termen legal, a declarat recurs fostul Parchet Național Anticorupție, criticând-o ca fiind netemeinică și nelegală, deoarece, pronunțând-o, instanța de apel a dat o interpretare unilaterală, eronată și subiectivă, probelor existente la dosarul cauzei, preluând necritic, considerentele avute în vedere de instanța de fond.

În dezvoltarea criticii deciziei, s-a subliniat că martora denunțătoare Răvoianu Aurelia Carmen a susținut constant că a remis inculpatei Nițulescu Gabriela suma de 1000 DM pentru definitivarea ei pe postul de inspector Resurse Umane la Primăria Moreni, ca efect al intervenției pe care o va face pe lângă primarul localității Moreni - Lăzărescu Ion.

Sub acest aspect, între declarațiile denunțătoarei nu există divergențe, cu precizarea că mențiunile din procesul-verbal de consemnare a denunțului oral sunt redată în scris nu de către cea în cauză ci de către un agent al I.P.J.Dâmbovița.

Pe de altă parte, martorii Șerban Ion Octavian și Răvoianu Cătălin Florin susțin afirmațiile denunțătoarei în sensul că aceasta s-a împrumutat de bani pentru a-i remite inculpatei în vederea angajării și au însoțit-o chiar pe martora denunțătoare atunci când inculpata i-a restituit suma de 400 USD, echivalent al sumei de 1000 DM, în ziua de 2 februarie 2002, cu acel prilej purtându-se discuții legate de fapta de corupție denunțată și nicidecum, de vreun împrumut.

Momentul când denunțătoarea s-a împrumutat de bani de la CAR-ul Schelei de Petrol Moreni pentru a-i da inculpatei ~~cu~~ coincide cu vara anului 2001 atunci când martora Ciocoiu Mihaela afirmă că a asistat la împrumutarea sumei de 400 USD de către Răvoianu Aurelia Carmen inculpatei Niculescu Gabriela.

Martorii Șerban Ion Octavian și Răvoianu Cătălin Florin află de la martora denunțătoare de remiterea sumei de 1000 DM inculpatei pentru definitivarea ei pe post la Primăria Moreni, din primele momente ale promovării și, ulterior, după oferirea ei inculpatei în scopul arătat.

Cu alte cuvinte, martorii citați confirmă săvârșirea faptei de corupție pentru care a fost sesizată instanța și nicidecum faptul că inculpata Nițulescu Gabriela ar fi primit cu împrumut de la denunțătoare vreo sumă de bani, așa cum, în mod neîntemeiat, reține instanța de fond și de apel.

Chiar din conținutul declarației celor doi martori nominalizați rezultă că ei nu se referă doar la provenința sumei de bani în discuție și care a făcut obiectul infracțiunii de corupție denunțate, ci și la remiterea ulterioară inculpatei, a ~~sumei~~ date pentru definitivarea pe post a denunțătoarei.

Împrumutarea inculpatei cu suma de 400 USD de către martora denunțătoare Răvoianu Aurelia Carmen potrivit variantei susținute în apărare de inculpată nu este confirmată decât prin depoziția martorei Ciocoiu Mihaela, colegă de serviciu cu inculpata și coordonatoarea directă a activităților de tracasare psihică, la locul de muncă prin testări și controale periodice ce au avut ca rezultat schimbarea unilaterală a felului muncii martorei denunțătoare Răvoianu Aurelia Carmen, potrivit înscrisurilor și declarațiilor de la dosarul cauzei.

Poziția subiectivă și nesinceră a martorei Ciocoiu Mihaela este ilustrată nu numai de depozițiile martorilor Răvoianu Cătălin Florin și Șerban Ion Octavian, dar și de restul probelor administrate în cauză.

Astfel, deși martora Ciocoiu Mihaela afirmă că a asistat la împrumutarea sumei de 400 USD de către martora denunțătoare Răvoianu Carmen inculpatei Nițulescu Gabriela - depoziția celei în cauză nu conține elemente concrete de determinare a împrumutului, în sensul că nu face referire la nici un termen de rambursare convenit între părți.

Mai mult decât atât, deși se pretinde că prezumtiva împrumutare a sumei de 400 USD a avut loc în luna iulie 2001, iar la restituirea ei la 2 februarie 2002, nici unul dintre martorii audiați în cauză - funcționari ai Primăriei Moreni - nu confirmă discuții între părți pe tema nerestituirii sumei de bani împrumutate pe un interval atât de lung de timp, deși era firesc ca asemenea discuții să apară.

Martorii Răvoianu Cătălin Florin și Șerban Ion Octavian care au însoțit pe martora denunțătoare Răvoianu Aurelia Carmen până la locul în care i s-a restituit suma de 400 USD ca echivalent convenit al sumei

de 1000 DM dată pentru traficarea influenței inculpatei Nițulescu Gabriela, menționează cu certitudine că aceasta din urmă nu mai era însoțită de nici o persoană, ceea ce înseamnă că depoziția martorei Dorobanțu Carmina, care pretinde că a însoțit-o pe inculpată cu acel prilej, este nesinceră.

Parchetul Național Anticorupție, serviciul Teritorial Ploiești, devenit, între timp, Departamentul Național Anticorupție, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei atacată precum și a sentinței primei instanțe și condamnarea inculpatei Nițulescu Gabriela pentru infracțiunea prevăzută de art.257 alin.1 Cod penal, cu referire la art.1 lit.a din Legea nr.78/2000 și art.6 din aceeași lege.

Recursul Parchetului Național Anticorupție devenit Departamentul Național Anticorupție, serviciul Teritorial Ploiești, este fondat.

Într-adevăr, contrar susținerilor celor 2 instanțe, care s-au pronunțat în interpretarea logică și critică a probelor administrate în cauză, duce la concluzia că inculpata, în calitate de secretar la primăria orașului Moreni, într-una din zilele de sfârșit ale lunii ianuarie 2001, a pretins suma de 1000 DM, de la Răvoianu Aurelia Carmen, pentru a interveni pe lângă primarul orașului Moreni, în vederea definitivării respectivei, pe postul de inspector de specialitate la Biroul Resurse Umane din cadrul Primăriei orașului Moreni, bani pe care i-a primit, la începutul lunii februarie 2001, faptă ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută și pedepsită de art.257 alin.1 Cod penal, text de lege enunțat în ședința publică și în baza căruia inculpata va trebui condamnată, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, casându-se, astfel, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare.

Fapta este dovedită cu declarațiile martorilor Șerban Ion Octavian, Răvoianu Cătălin Florin, ambele coroborate cu declarațiile denunțătoarei și cu înregistrările audio depuse la dosarul cauzei, înregistrările, având regimul juridic al înregistrărilor prezentate de părți, definite de art.91⁵ alin.2 Cod procedură penală, pentru care legea în vigoare, în momentul efectuării lor (anul 2002) nu mai impune cerința certificării lor de către organele de urmărire penală, cerință avută în vedere de art.91¹ alin.2 din actul normativ arătat.

În mod greșit, deci, instanțele de fond și de apel nu au făcut distincția între înregistrările efectuate de organele de urmărire penală și înregistrările prezentate de părți, atribuind cerințe pe care legea nu le impunea înregistrărilor audio, redată în dosarul cauzei, pentru a le înlătura și a nu ține seama de ele, deși nu erau interzise de lege, deoarece, nu au fost făcute în condiții oculte, clandestine, ci ca efect al propriei voințe a celei în cauză, căreia i se pretinsese suma și dorea să dovedească fapta de corupție, în care scop, a și luat un reportofon, de la un agent de poliție.

Rezultă, astfel, că probele dosarului fac dovada săvârșirii faptei de către inculpată, pentru care aceasta va fi condamnată.

Având în vedere situația personală a inculpatei, în vârstă de 41 ani, cu studii superioare, divorțată, având în întreținere 2 copii minori, fără antecedente penale, faptul că de la comiterea faptei și până în prezent, au trecut mai bine de 4 ani, timp în care inculpata n-a mai comis o altă faptă și că a restituit denunțătoarei suma primită, Curtea apreciază că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, încât, în baza art.81 și 82 Cod penal, se va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei de 2 ani închisoare, aplicate, pe un termen de încercare de 4 ani.

Se va face aplicarea art.83 Cod penal.

Văzând și reglementarea plății cheltuielilor judiciare către stat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Departamentul Național Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești împotriva deciziei penale nr.112 din 15 martie 2005 a Curții de Apel Ploiești, privind pe inculpata Nițulescu Gabriela.

Casează decizia penală sus-menționată și sentința penală nr.276 din 2 iulie 2004 a Tribunalului Dâmbovița, și rejudecând:

În baza art.257 alin.1 C.pen., condamnă pe inculpata Nițulescu Gabriela la 2 ani închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

În baza art.81 și 82 C.pen. dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei de 2 ani închisoare, pe termenul de încercare de 4 ani.

Face aplicarea dispozițiilor art.83 C.pen.

Obligă pe intimata inculpată să plătească suma de 200 lei cheltuieli judiciare către stat, pentru toate fazele procesuale.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, azi 14 octombrie 2005.

PREȘEDINTE,
M.Teodorescu

JUDECĂTOR,
Șt.Mateescu

JUDECĂTOR,
G.Iacob

MAGISTRAT ASISTENT,
V.Cofețaru

Red. Șt.M./9.11.05
Dact. T.D./9.01./06
Ex. 5